

Нераскидиви спој сцене и костима

Сцена и костим: два верна друга, неретко срођена у истој глави, производ су специјалиста примењених уметности. „Игра сцене и костима – изложба са поводом” назив је поставке која ће бити отворена вечерас од 19 сати у **Палати уметности Мадлена** у Београду. Конципирана је као десет самосталних изложбених поставки. Изложене сценографске и костимографске слике, као и реализовани костими и њихови делови: обућа, шешири, накит... и делови декора асоцирају на представу за коју су стварани. Ауторке изложбе су Миланка Берберовић, професор емеритус Универзитета уметности у Београду и Катарина Грчић Николић, костимограф Народног позоришта у Београду.

Међу уметницима чији радови ће бити представљени су Александар Лукић, Драган Смиљанић, Љиљана Петровић, Александар Денић, Јасна Драговић, Герослав Зарић, Весна Поповић, Јелена Стокућа и многи други. Поставку ће поклонници ове гране уметности моћи да испрате током наредних месец дана.

– Сценографија, још док се не упале светла, и костим, који у многим културама има изузетно значајну улогу, интегрални су чиниоци сценског дела. Заправо, они су и наговештај и увод и незаобилазни визуелни и вишедимензионални оквир за све што ће се одвијати, посебно за кључне моменте у комаду, односно на њима је добар део атмосфере, али и карактера дела. Стога, данас нам је готово незамислива чињеница да су, све до седамдесетих година 20. века, доприноси ликовно-сценске уметности подразумевани као украс и да их тек модерни театар освешћује као нераскидиву компоненту своје суштине – каже Љубица Јелисавац-Катић, историчарка уметности и примећује:

– Нераскидиве су и везе костима и аксесоара, који може да буде производ не само костимографа, већ и вајара, дизајнера накита, обуће, а поље костимографије такође подразумева и пројектовање фризура и маски. С друге стране, сценографија је одувек била предмет бављења сликара, посебно пејзажиста, и архитеката, а не искључиво сценографа. Штавише, кључних седамдесетих година прошлог века, уз настојања редитеља и продуцента Питера Брука (1925–2022), позорница добија статус сценске покретне слике.

И поред условљености редитељском замисли, као и специфичностима жанра и медија, сценографија и костимографија доприносе представи управо креативним третманом задатка.

– Задати захтеви, углавном неће ограничити стваралачке одговоре, уколико је пројекат поверен ауторима који имају шта да креативно понуде и, истовремено, дишу заједно са свим својим сарадницима за живот једне представе, што бољи пријем и одјек једног филма или за потребе телевизијске инсценације. Уједно то су и људи који ће својим дизајнерским интервенцијама учинити незаборавним разне догађаје, инсталације, амбијенте и поставке у различи-

тим окружењима.

То што нам они пружају за одређене медијске садржаје, и што остаје после свега, у виду скица и оригиналног цртежа, костима, макета, траг је који сведочи о прецизности извођења, ликовности појединачних елемената и целине, личним поетичким донетима, уз познавање материје, епоха, стилова, историје костима и сценографије, народне уметности, популарне културе, етнографије и етнологије, фолклора, антропологије, социологије, филозофије, психологије – сматра Љубица Јелисавац-Катић. **Б. Ђ. Т.**

Део поставке у **Палати уметности Мадлена**